C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-279/2022 Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Central
1-21163505-03-1r-14122022 Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
în numele Legii

28 februarie 2023 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,
În componența:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Gheorghe Scutelnic
Judecătorii Viorel Pușcaș
Oleg Moraru
Cu participarea:
Procurorului Valentina Gavdiuc
Avocatului Al*****a Rusnac

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de recurs recursul procurorului în Procuratura mun. Bălți Al*****a Modelina declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 22 noiembrie 2022 în cauza penală privind condamnarea lui:

> Grosu Vitalie *****, studii medii, căsătorit, supus serviciului militar, angajat în câmpul muncii în calitate de șofer la SRL „Regiunea Exim”, anterior ne judecat*;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală și s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 04.11.2021-22.11.2022;
În instanța de recurs: 14.12.2022-28.02.2023.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 22 noiembrie 2022 Grosu Vitalie ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 134 (una sută treizeci și patru) ore, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost admisă solicitarea procurorului și s-au încasat din contul inculpatului Grosu Vitalie ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 306 lei.

Prin sentință a fost hotărâtă soarta corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Grosu Vitalie ***** la 17.10.2021 ora 22:10, fiind documentat cu permisul de conducere nr.175601728 din 20.06.2017, care îi acordă dreptul de a conduce mijloacele de transport cu categoriile „B, C, BE ,CE", aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat şi fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale şi urmările lor, a condus automobilul de model ***** n/î *****şi, deplasându-se pe str. Pocrîșchin mun. Bălți, în regiunea imobilului nr.2 a fost stopat de subofițerul al Secției Patrulare Bălți a DP Nord al INSP A.Cugal.

Fiind suspectat în cadrul discuției de subofițerul patrulare în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, deoarece avea semne vizibile de ebrietate alcoolică, dintre care miros specific de alcool din cavitatea bucală, cet. Grosu Vitalie, potrivit pct.5 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, cu modificările și completările ulterioare, a fost supus testării alcoolscopice cu ajutorul alcotestului „Drager", în rezultatul căruia a fost stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către el a constituit 0,52 mg/l.

După ce, cet. Grosu Vitalie a fost condus de către Subofițerul patrulare la Serviciul Narcologic al Spitalului Municipal Bălţi, unde în cadrul examenului

medical de la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202106P0603 din 27.10.2021, în sângele cet. Grosu Vitalie s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,95 ‰, echivalent a 1,95 g/l, cantitatea, care conform art.134[12] alin.(3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Grosu Vitalie ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM, cu semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat cerere de recurs procurorul în Procuratura mun. Bălți Aliona Modelina, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grosu Vitalie ***** să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea recursului acuzatorul de stat a menț*****at că, prima instanță în mod neîntemeiat a aplicat în privința lui Grosu Vitalie ***** prevederile art. 79 Cod penal, făcând referire la faptul că Grosu Vitalie ***** a comis o infracțiune ușoară, și-a recunoscut fapta, s-a căit sincer, este angajat în câmpul muncii în calitate de conducător auto, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, însă acestea sunt împrejurări obișnuite ce predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate circumstanțe excepț*****ale pentru înlăturarea pedepsei complementare obligatorii în sensul art. 79 Cod penal.

În acest sens consideră că, pedeapsa aplicată lui Grosu Vitalie ***** este prea blândă, iar concluzia instanței precum că corectarea condamnatului este posibilă fără aplicarea pedepsei complementare este incorectă, menț*****ând că pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport stabilită la art. 264[1] alin. (1) Cod penal este una obligatorie și are drept scop prevenirea de a comite noi infracțiuni de acest fel.

Argumentele părților:

În fața instanței de recurs acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a susținut recursul declarat și a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate.

În ședința de judecată avocatul Al*****a Rusnac și însuși inculpatul Grosu Vitalie ***** au pledat pentru respingerea recursului ca fiind nefondat și menținerea fără modificării a sentinței recurate.

Aprecierea instanței de recurs:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chest*****ându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu instanța, în corespundere cu art.364^1 alin. (4) CPP, prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de recurs inculpatul Grosu Vitalie ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Grosu Vitalie ***** în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM, cu semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel Colegiul penal reține că, sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorul în Procuratura mun. Bălți Al*****a Modelina contestă sentința doar în partea individualizării pedepsei penale, solicitând stabilirea lui Grosu Vitalie ***** a pedepsei sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În asemenea circumstanțe Colegiul penal opiniază că, sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei complementare, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei complementare.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului conform art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Grosu Vitalie ***** constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 79 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale instanța de recurs relevă că, după caracterul și gradul prejudiciabil infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal se califică ca infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Din materialele cauzei penale Colegiul penal reține că, inculpatul Grosu Vitalie ***** a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de fond în calitate de circumstanțe atenuante a reținut recunoașterea vinovăției și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

La fel, prima instanță a reținut lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal. Mai mult ca atât, Colegiul penal relevă că asemenea circumstanțe nu au fost stabilite nici de către acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului.

Cu referire la personalitatea inculpatului Grosu Vitalie ***** se mai reține faptul că, dânsul anterior nu a fost judecat, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

În contextul circumstanțelor relevate supra Colegiul concluz*****ează că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată la art. 264[1] alin. (1) Cod penal al RM în coroborare cu alin. (8) art. 364[1] Cod de procedură penală.

Aici Colegiul penal remarcă că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluț*****ează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei principale s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilită inculpatului pedeapsa prevăzută de sancțiunea art. 264^1 alin. (1) Cod penal al RM, cu aplicarea efectelor art. 364^1 Cod de procedură penală, în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

În ce privește dezacordul recurentului cu privire la neaplicarea față de inculpatul Grosu Vitalie ***** a pedepsei complementare obligatorii sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în temeiul art.79 Cod penal, Colegiul îl apreciază ca fiind neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepț*****ale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

În sensul art. 79 alin. (1^1) Cod penal, poate fi considerată excepț*****ală atît o circumstanță atenuantă, cît şi un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menț*****ate la alin.(1).

Potrivit art. 76 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: a) săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puţin grave; f) autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției.

În același timp Colegiul remarcă că, potrivit alin. (2) art. 76 Cod penal, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante şi alte circumstanțe, neprevăzute la alin.(1).

În conformitate cu art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

Concomitent, aliniatul (5) al aceluiași articol stipulează că, dacă există circumstanțe atenuante excepț*****ale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79.

La caz Colegiul penal statuează că, prima instanță în mod just a dispus recunoașterea drept circumstanțe excepț*****ale comiterea de către Grosu Vitalie ***** pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, căința sinceră, ținând cont de personalitatea inculpatului, care este angajat în câmpul muncii în calitate de șofer la SRL „Regiunea Exim", fapt confirmat prin certificatul eliberat de SRL „Regiunea Exim" *(f.d.103),* se implică activ în viața obștească a societății, fapt confirmat prin certificatul eliberat de preotul Bisericii Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil din sat. Corlăteni r-nul Rîșcani *(f.d.114)*.

Astfel, luând în considerație studiile și abilitățile profes*****ale ale inculpatului, precum și situația financiară din RM și din străinătate, instanța reține că odată cu privarea de dreptul de conducere a mijloacelor de transport acesta ar fi în imposibilitate să-și întrețină familia și ar pierde unica sursă de venit, iar găsirea unui alt loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, luând în considerație situația economică a țării noastre și lipsa locurilor de muncă care ar permite un trai decent, ar fi foarte dificilă.

Din aceste motive Colegiul penal conchide că, este justă soluția primei instanțe privind neaplicarea față de Grosu Vitalie ***** a pedepsei complementare obligatorii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Cod penal al RM sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, condamnarea cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport va face imposibilă exercitarea de către inculpat a atribuțiilor de serviciu, iar aceasta ar duce la pierderea unicei surse de venit, iar găsirea unui alt loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, luând în considerație situația economică a țării noastre și lipsa locurilor de muncă care ar permite un trai decent, ar fi foarte dificilă.

Careva temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpatul nu poate fi corectat prin neaplicarea în privința sa a pedepsei complementare obligatorii nu s-au stabilit, iar impedimente legale pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în cazul din speță nu s-au constatat.

În concluzie Colegiul penal statuează că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 134 ore, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport juridic argumentele recurentului precum că scopul legii penale poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare, or, în situația din dosar s-a

constatat cu certitudine că infracțiunea respectivă reprezintă un eveniment unic în viața inculpatului.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul conchide netemeinicia recursului declarat de procurorul în Procuratura mun. Bălți Al*****a Modelina, fapt pentru care îl va respinge, menținând fără modificări soluția instanței de fond ca fiind una corectă și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

DECIDE:

Recursul procurorului în Procuratura mun. Bălți Al*****a Modelina declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 22 noiembrie 2022 în cauza penală în privința lui Grosu Vitalie ***** se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: Gheorghe Scutelnic

Judecătorii: Viorel Pușcaș

Oleg Moraru